

Maj-elddar.

Enkefru Maria Berg, som boende i Skurup, f. i Ronneby,

Blekinge, 1871, berättar: Därför i mejden gingo och sjöngo maj lalkvæpton. De gingo ägg och penninger. De sjöngo icke den majvisan, man sjunger här, jag har glömt majvisan, men jag minns att en värs verk för äggen och en annan för suppena. Den 1ste maj var det fredag. Bönderna lät sina tjänares bliwa fria här på e.m. En holme fanns i Ronnebygån.

Majsjungarne rodde ut till holmen med tjöstammor, m.m. till ett leil. De lejöde på e.m. sina föatnör ut till holmen på majgille. Man lude smörgåsar, äggkåpor, brännvin och bier. Nu lig man på ^{marken} ~~marken~~ och åt och drack. Fialspelare och harmonikaspelare voro med. Nu börjades dansen. På kvällen, sedan solen gått ned tändes majeloden. Ett väldigt leil. Tjänare från orten kommo dit och arketors och bak-

3826

hållare från Källinge-bruk komma tillstädes.
 unga mindreråriga, d. v. s. sådana som ej konfir-
 merats äro deltaga. Fästvärre äro frött, men
 övriga betala något till arrangörerna, ty
 alla som komma äro mat och dryck. Sedan
 dansas man nästan hela natten, med ett ord:
 man äter och drack och dansade, och det var
 rätt så intressant att ligga och äta och dricka
 och samtidigt skåda den stora maj-elden.
 Sådana majseker voro i Bäckinge gamla.
 Ingen störde ordningen vid dessa tillfällen,
 så att ingen polis var närvarande.
 1888 var sista gången jag deltog i detta firandet
 av majgillen i Ranneby, ty sedan emigrera jag
 till Skåne.

Uppf. 1933 av: Bergström, skuruf